

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. การใช้อักษรย่อ

อักษรย่อชื่อคัมภีร์ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยใช้อ้างอิงจากคัมภีร์พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาทศปิฎก ๒๕๐๐ และพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๓๙ คัมภีร์อรรถกถา คัมภีร์ฎีกา ภาษาบาลี ฉบับภาษาไทย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และคัมภีร์อรรถกถา ภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรียงลำดับคัมภีร์ ดังนี้

พระสุตตันตปิฎก

เล่ม	คำย่อ	ชื่อคัมภีร์				
๙	ที.สี.	(บาลี) =	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	สีลกขณธวคคปาลี	(ภาษาบาลี)
๙	ที.สี.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	สีลักขันธวรรค	(ภาษาไทย)
๑๐	ที.ม.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
๑๑	ที.ปา.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฎิกวรรค	(ภาษาไทย)
๑๒	ม.มู.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปัณณาสก์	(ภาษาไทย)
๑๓	ม.ม.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปัณณาสก์	(ภาษาไทย)
๑๔	ม.อุ.	(บาลี) =	สุตตันตปิฎก	มชฌิมนิกาย	อุปริปัณณาสกปาลี	(ภาษาบาลี)
๑๔	ม.อุ.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	อุปริปัณณาสก์	(ภาษาไทย)
๑๗	ส.ข.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	สัญญุตตนิคาย	ขันธวรรค	(ภาษาไทย)
๑๘	ส.สพ.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิคาย	สหยตทวรรค	(ภาษาไทย)
๑๙	ส.ม.	(บาลี) =	สุตตันตปิฎก	สัญญุตตนิคาย	มหาวรรคคคปาลี	(ภาษาบาลี)
๑๙	ส.ม.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิคาย	มหาวรรวรรค	(ภาษาไทย)
๒๐	อง.เอกก.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรนิคาย	เอกกนิบาต	(ภาษาไทย)
๒๐	อง.ติก.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรนิคาย	ติกนิบาต	(ภาษาไทย)
๒๑	อง.จตุกก.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรนิคาย	จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
๒๓	อง.สตุกก.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรนิคาย	สตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
๒๓	อง.นวก.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรนิคาย	นวกนิบาต	(ภาษาไทย)
๒๔	อง.ทสก.	(บาลี) =	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรนิคาย	ทสกนิปาตปาลี	(ภาษาบาลี)

๒๔	อง.ทสก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ทสกนิบาต	(ภาษาไทย)
๒๔	อง.เอกาทสก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	เอกาทสกนิบาต	(ภาษาไทย)
๒๕	ขุ.ธ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ธัมมบท	(ภาษาไทย)
๓๑	ขุ.ป.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ปฏีสัมภิตามรรค	(ภาษาไทย)

พระอภิธรรมปิฎก

๓๔	อภิ.วิ.	(บาลี)	=	อภิธรรมปิฎก	วิงฺคปาติ	(ภาษาบาลี)
๓๔	อภิ.วิ.	(ไทย)	=	อภิธรรมปิฎก	วิงค์	(ภาษาไทย)

อรรถกถา

ที.ม.อ	(ไทย)	=	ทีฆนิกาย	สุมังคลวิลาสินี	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
อง.อฏฺฐก.อ.	(บาลี)	=	องคฺตตรนิกาย	มโนรธปุรณี	อฏฺฐกนิปาตอฏฺฐกถา	(ภาษาบาลี)
อง.ทสก.อ.	(บาลี)	=	องคฺตตรนิกาย	มโนรธปุรณี	ทสกนิปาตอฏฺฐกถา	(ภาษาบาลี)
ขุ.ธ.อ.	(ไทย)	=	ขุททกนิกาย	ธรรมบท	อรรถกถา	(ภาษาไทย)
ขุ.ป.อ.	(บาลี)	=	ขุททกนิกาย	สทฺธมมปฺปกาสินี	ปฏีสมภิตามคฺคอฏฺฐกถา	(ภาษาบาลี)

ฎีกา

อง.อฏฺฐก.ฎีกา	(บาลี)	=	องคฺตตรนิกาย	อฏฺฐกนิปาตฎีกา	(ภาษาบาลี)
อง.ทสก.ฎีกา	(บาลี)	=	องคฺตตรนิกาย	ทสกนิปาตฎีกา	(ภาษาบาลี)
สารตฺถ.ฎีกา.	(บาลี)	=	สารตฺถทีปนี	ฎีกา	(ภาษาบาลี)
สารตฺถ.ฎีกา.	(ไทย)	=	สารัตถทีปนี	ฎีกา	(ภาษาไทย)

ปกรณ์วิเสส

วิสุทฺธิ	(บาลี)	=	วิสุทฺธิมคฺคปกรณ์	(ภาษาบาลี)
วิสุทฺธิ	(ไทย)	=	วิสุทฺธิมรรคปกรณ์	(ภาษาไทย)

๒. คำชี้แจงการใช้สัญลักษณ์ย่อ

การอ้างพระไตรปิฎกอ้างทั้งฉบับภาษาบาลีและภาษาไทย ใช้วิธีการอ้างโดยระบุชื่อคัมภีร์ และระบุถึง เล่ม/ข้อ/หน้า ตามลำดับ เช่น ที.ม. (บาลี) ๑๐/๒๑๙/๑๖๗. หมายถึง คัมภีร์ สุตตันตปิฎก ภาษาบาลี เล่ม ๑๐ ข้อ ๒๑๙ หน้า ๑๖๗., ที.ม. (ไทย) ๑๐/๒๑๙/๑๖๗. หมายถึง คัมภีร์ สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค ภาษาไทย เล่ม ๑๐ ข้อ ๒๑๙ หน้า ๑๖๗

การใช้สัญลักษณ์ย่อในคำภีร์อรรถกถา จะแจ้ง เล่ม/ข้อที่/หน้า ดังตัวอย่าง ส.ส.อ (ไทย) ๑/๒๔๖/๓๑๑. หมายถึง สังยุตตนิกาย สारัตถปกาสินี สภาธรรมคอรรรถกถา (ภาษาไทย) เล่มที่ ๑ ข้อ ที่ ๒๔๖ หน้า ๓๑๑.

การใช้สัญลักษณ์ย่อในคัมภีร์ฎีกา โดยจะระบุลำดับเล่ม (กรณีที่เป็นหนังสือชุดหลายเล่ม) /ข้อ/หน้า หลังคำย่อชื่อคัมภีร์ เช่น อง.นวก.ฎีกา. (บาลี) ๓/๓๖/๓๖๙. หมายถึง องคุตตรนิกาย นวกนิปาตฎีกา ภาษาบาลี เล่ม ๓ ข้อ ๓๖ หน้า ๓๖๙.